

També

Parc dels Estanys · Platja d'Aro

MARZO-MART

RETROSPECTIVA D'ESCLTURA DE GRAN FORMAT
DEL 3 D'AGOST AL 2 DE FEBRER DE 2020

Castell de Benedormiens · Castell d'Aro

XANO ARMENTER

VEURE SOTA LES PARETS
DEL 6 DE JULIOL AL 4 D'AGOST

MANEL ANORO

PERSEGUIR LA BELLESA MIRADA
DEL 10 D'AGOST AL 15 DE SETEMBRE

Informació

Cicle d'Exposicions · Castell-Platja d'Aro

Visita'ns als nostres llocs web
Segueix-nos a les xarxes socials
Descobreix-nos a youtube
Actualitza't al newsletter

365®

T +34 972 816 192 cultura@platjadaro.com
www.platjadaro.com ciutada.platjadaro.com
@platjaroturisme #platjadaro365

XARNACH®

Masia Bas

Platja d'Aro

CAT

Els espais expositius municipals s'eixamplen fins a aquesta masia, declarada Bé Cultural d'Interès Nacional, que formava part del conjunt habitatges que es van anar estenent per la Vall d'Aro, des de l'interior vers el mar, a partir del segle XVI. Conjuntament amb la biblioteca, l'Escola de Música, l'Escola d'Art i els estudis de l'emissora municipal configuren el nou punt neuràlgic de la cultural de Platja d'Aro.

ES

Los espacios expositivos municipales se amplían hasta esta masía, declarada Bien Cultural de Interés Nacional, que formaba parte del conjunto de viviendas que se fueron extendiendo por la Vall d'Aro, desde el interior hacia el mar, a partir del siglo XVI. Junto con la biblioteca, la Escuela de Música, la Escuela de Arte y los estudios de la emisora municipal configuran el nuevo punto neurálgico de la cultura de Platja d'Aro.

FR

Les espaces d'exposition municipaux s'étendent vers cette ferme, déclarée Bien Culturel d'Intérêt National, appartenait à l'ensemble des maisons qui s'étaient dans la Vallée d'Aro, de l'intérieur vers la mer, à partir du XVIème siècle. Avec la bibliothèque, l'École de Musique, l'École d'art et les études de l'émettrice municipale composent le nouveau point névralgique de la culture de Platja d'Aro.

EN

The municipal exhibition spaces are extended to this farmhouse, declared a Cultural Asset of National Interest, which formed part of the group of homes that, from the 16th century, were spreading through the Vall d'Aro, from the interior towards the sea. In conjunction with the Library, the School of Music, the School of Art and the students at the municipal radio station, it forms the new cultural focal point of Platja d'Aro.

MASIA BAS

PLATJA D'ARO

COL·LECTIVA D'ART CONTEMPORANI

MIRA'M

RETRATS A LA COL·LECCIÓ "LA CAIXA" D'ART CONTEMPORANI
DEL 13 DE JULIOL AL 29 DE SETEMBRE DE 2019

© SUSY GÓMEZ, VEGAP, GIRONA, 2019.

Masia Bas

Platja d'Aro

CICLE
D'EXPOSICIONS

Castell-Platja d'Aro

Mira'm! Retrats a la Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani

Quan coneixem algú, el primer que mirem és la seva cara a la recerca dels signes que la distingeixen. Seguim la seva mirada, els seus gestos, i estem atents a cadascuna de les seves expressions. El mateix fem quan mirem un retrat, sigui en pintura, fotografia, escultura o pel·lícula, encara que sabem que és una representació, una imatge composta per algú amb una intenció concreta.

Tradicionalment, el retrat ha estat un mitjà per crear la imatge pròpia d'un personatge i distingir-la de la resta de la societat. La fidelitat i la semblança amb el subjecte retratat han estat condició essencial, encara que la finalitat última sempre ha estat el de reflectir la seva identitat. I és aquí on l'art ens planteja interrogants: pintar, fotografiar, dibuixar... no és reproduir o revelar un «jo» sinó que és crear una imatge. Avui en dia tots ens retratem contínuament però, com deia Roland Barthes, quan mirem a l'objectiu d'una càmera actuem com si fóssim «algú altre». Popularment diem que la càmera no menteix, però tots sabem que en el retrat hi ha alguna cosa de ficció, que en realitat és una re-presentació.

El retrat ha arribat als nostres dies ampliant la seva definició. Amb nous conceptes, tècniques i llenguatges, l'art més recent desplega múltiples possibilitats de produir imatges de la condició humana i d'explorar la complexa noció d'identitat, així com les implicacions socials que aquesta comporta. Les obres exposades procedeixen de la Col·lecció "la Caixa" d'art contemporani i aquí reunides ens retornen la mirada com un mirall social en què ens fem aquelles preguntes tan eternament humanes: **qui són? Com els veig? Qui sóc jo? Com em veuen?**

Ana Laura Aláez · Eduardo Arroyo · Vanessa Beecroft · Rineke Dijkstra · Günther Förg · Susy Gómez · Begoña Montalbán · Óscar Muñoz · Carlos Pazos · Antoni Tàpies · Gillian Wearing

Del 13 de juliol al 29 de setembre de 2019
De dimarts a divendres 18h-21 h
Caps de setmana i festius 11-13 h i 18-21 h

¡Mírame! Retratos en la Colección "la Caixa" de Arte Contemporáneo

Cuando conocemos a alguien, lo primero que miramos es su cara en busca de los signos que la distinguen. Seguimos su mirada, sus gestos, y estamos atentos a cada una de sus expresiones. Lo mismo hacemos cuando miramos un retrato, sea en pintura, fotografía, escultura o película, aunque sabemos que es una representación, una imagen compuesta por alguien con una intención concreta.

Tradicionalmente, el retrato ha sido un medio para crear la imagen propia de un personaje y distinguirla del resto de la sociedad. La fidelidad y la semejanza con el sujeto retratado han sido condición esencial, aunque el fin último siempre ha sido el de reflejar su identidad. Y es aquí donde el arte nos plantea interrogantes: pintar, fotografiar, dibujar... no es reproducir o revelar un «yo» sino que es crear una imagen. Hoy en día todos nos retratamos continuamente pero, como decía Roland Barthes, cuando miramos al objetivo de una cámara actuamos como si fuéramos «otro». Popularmente decimos que la cámara no miente, pero todos sabemos que en el retrato hay algo de ficción, que en realidad es una re-presentación.

El retrato ha llegado a nuestros días ampliando su definición. Con nuevos conceptos, técnicas y lenguajes, el arte más reciente despliega múltiples posibilidades de producir imágenes de la condición humana y de explorar la compleja noción de identidad, así como las implicaciones sociales que ésta conlleva. Las obras expuestas proceden de la Colección "la Caixa" de arte contemporáneo y aquí reunidas nos devuelven la mirada como un espejo social en el que nos hacemos aquellas preguntas tan eternamente humanas: **¿quiénes son? ¿cómo los veo? ¿quién soy yo? ¿cómo me ven?**

Ana Laura Aláez · Eduardo Arroyo · Vanessa Beecroft · Rineke Dijkstra · Günther Förg · Susy Gómez · Begoña Montalbán · Óscar Muñoz · Carlos Pazos · Antoni Tàpies · Gillian Wearing

Del 13 de julio al 29 de septiembre de 2019
De martes a viernes 18-21h
Fines de semana y festivos 11-13 h y 18-21 h

Regardez-moi ! Portraits dans la Collection "la Caixa" d'Art Contemporain

Quand nous faisons la connaissance d'une personne, ce que nous regardons en premier c'est son visage, à la recherche de signes distinctifs. Nous suivons son regard, ses gestes, et nous sommes attentifs à chacune de ses expressions. Nous faisons la même chose quand nous regardons un portrait, qu'il s'agisse d'une peinture, photographie, sculpture ou d'un film, même si nous savons que c'est une représentation, une image créée par quelqu'un dans une intention précise.

Traditionnellement, le portrait a été un moyen pour créer l'image d'un personnage et de la différencier du reste de la société. La fidélité et la similitude avec le sujet dessiné ont été une condition essentielle, bien que le but ultime ait toujours été de refléter son identité. Et c'est là que l'art nous questionne : peindre, photographier, dessiner... ce n'est pas reproduire ou révéler un « moi » mais c'est créer une image. Aujourd'hui, nous nous dessinons tous en permanence mais, comme disait Roland Barthes, quand nous regardons l'objectif d'un appareil photo c'est comme si nous regardions quelqu'un « autre ». Populairement nous disons que l'appareil photo ne ment pas, mais nous savons tous que dans le portrait il y a quelque chose de fictif, qui est en fait une re-présentation.

Le portrait a aujourd'hui une définition plus large. Avec de nouveaux concepts, techniques et de langages, l'art le plus récent offre de multiples possibilités de produire des images de la condition humaine et d'explorer la notion complexe d'identité, ainsi que les conséquences sociales que cela implique. Les œuvres exposées proviennent de la Collection "la Caixa" d'art contemporain et, réunies ici, elles nous renvoient le regard comme un miroir social dans lequel nous nous posons ces questions si éternellement humaines : **qui sont-ils ? Comment les vois-je ? qui suis-je ? comment me voient-ils ?**

Ana Laura Aláez · Eduardo Arroyo · Vanessa Beecroft · Rineke Dijkstra · Günther Förg · Susy Gómez · Begoña Montalbán · Óscar Muñoz · Carlos Pazos · Antoni Tàpies · Gillian Wearing

Du 13 juillet au 29 septembre 2019
Du mardi au vendredi 18h-21h
Week-ends et jours fériés 11h-13h et 18h-21h

Look at me! Portraits in the "la Caixa" Collection of Contemporary Art

When we meet someone, the first thing we look at is their face, searching for the signs that set them apart. We follow their gaze, their gestures, and we are attentive to each of their expressions. We do the same when we look at a portrait, whether in painting, photography, sculpture or film, although we know it's just a representation, an image composed by someone with a specific intention.

Traditionally, portraiture has been a means of creating the image of a particular person and distinguishing them from the rest of society. The fidelity and resemblance to the subject portrayed have been an essential condition, although the ultimate goal has always been to reflect the sitter's identity. And it is here that art asks us questions: painting, photography, drawing... it's not reproducing or revealing an "I" but rather creating an image. Today, everyone is continuously taking portraits of each other but, as Roland Barthes said, when we look through the lens of a camera, we act as if we were "another". It is said that the camera never lies, but we all know that, in the portrait, there is some element of fiction which is really a re-presentation.

The portrait as we know it today has broadened its definition. With new concepts, techniques and languages, art of the most recent times shows the many possibilities for producing images of the human condition and for exploring the complex notion of identity, as well as the social implications that this entails. The works exhibited here come from the "la Caixa" Collection of Contemporary Art and turn the gaze back on ourselves like a social mirror through which we ask ourselves those eternally human questions: **who are they? how do I see them? who am I? how do they see me?**

Ana Laura Aláez · Eduardo Arroyo · Vanessa Beecroft · Rineke Dijkstra · Günther Förg · Susy Gómez · Begoña Montalbán · Óscar Muñoz · Carlos Pazos · Antoni Tàpies · Gillian Wearing

From July 13 to September 29, 2019
Tuesday to Friday 6pm-9pm
Weekends and public holidays 11 am-1 pm and 6 pm-9 pm